

Aar haft Lejlighed til at overveje denne Sag, saa de Overvejelser synes jeg nok, han kunde være færdig med.

Forholdene ere saadanne, at det vilde være rigtigt fra Statens Side at søge at imødekomme Funktionærerne og ikke afveje dem med, at Sagen skal tages under Overvejelse i en ubegrænset Tid, man ved ikke hvornaar. Ministeren vil heller ikke udtale sig om, hvorvidt han har Sympati for Sagen eller ej, saa at man glider fuldstændig ud i det uvisse igen. Det forekommer mig ikke at være skikket til at give en god Aand i Etaten.

Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale her i Rigsdagen, at det, det drejer sig om for Staten, som for enhver som helst anden Arbejdsgiver, er, at dens Arbejdere ikke med Rette ere utilfredse. Og efter min Opfattelse have Statens Jernbanearbejdere Grund til at være utilfredse. De Steder, hvor Ophold og Husleje være dyrere, have de hidtil haft Hjælp til Husleje og Ophold. Det blev taget fra dem. Omtrent samtidig gav man Postfunktionærerne Opholds- og Huslejetillæg. Man tog fra Jernbanefunktionærerne og gav til Postfunktionærerne. Hvorfor nu den ene Etat skal have Husleje- og Opholdsgodtgørelse og den anden ikke, vil vedblive at være en stor Gaade, en uløselig Gaade, fordi disse Etater dog tilnærmelsesvis arbejde under ens Forhold. Skulde der være nogen Grund til at give den ene Part noget forud for den anden, turde det være, at Jernbanepersonalet burde være det foretrukne, fordi det paa mange Maader har strengere Tjeneste og en uheldigere ordnet Tjeneste end Postvæsenet, som dog altid beskæftiges ved Hjemmet, medens Jernbanefunktionærerne fare Landet igennem og ofte maa være længe borte fra Hjemmet.

Den højtærede Trafikminister udtalte, at ingen havde givet ham Grund til at tro, at Sagen hastede. Jeg ved jo ikke, hvor stærke Midler der skal til, for at den højtærede Trafikminister skal tro, at Sagen haster. Der er nogen, som gaar villigt, og andre, som skulle drives meget stærkt. Jeg ved ikke, hvor stærkt der skal drives paa den højtærede Trafikminister, men efter min Opfattelse har han haft god Grund til at tro, at Sagen hastede. Han har dels haft dette, at vi i Finansudvalget have fremhævet Sagen, og han har haft de gentagne Andragender, gentagne Besværinger, gentagne Henvedelser fra Jernbanefunktionærerne. Mere og mere energisk ere disse Henvedelser

fremkomne. Det forekommer mig, at den højtærede Trafikminister deraf kunde have Grund til at tro, at Sagen hastede.

Dernæst udtalte den højtærede Minister, at det kunde dog være værd at tage under Overvejelse, hvorvidt man ved Opførelse af Tjenesteboliger kunde imødekomme Andragendet. Men dette vil tage Tid, idet det er en Foranstaltning, man ikke gennemfører hverken i 1 eller 2 Aar. Det er nemlig ikke en enkelt Tjenestebolig hist og her, der er Tale om, men det vilde blive til Masser af Tjenesteboliger rundt omkring i Landet. Det vilde blive en meget stor Foranstaltning, og den kan man ikke vente at faa gennemført i kort Tid. Det vil tage lang Tid. Der er et gammelt Ord, jeg vil erindre den højtærede Minister om, og det er: Mens Græsset gror, dør Høsemor. Jeg tror ikke, at Jernbanefunktionærerne ville være tilfredse med at faa Udsigt til, at der en Gang efter Aaringers Forløb, naar den højtærede Minister er færdig med sine Overvejelser, hvad der for det første kan tage Tid, vil blive opført Tjenesteboliger.

Jeg tror heller ikke, den højtærede Trafikministers Ræsonnement, at Værterne indbyrdes ville være enige om at sætte Lejen op, er rigtigt. Jeg kan ikke tænke mig, at det kunde ske. Det skulde altsaa foregaa paa en Landstation eller et saadant Sted, hvor Forholdene ere meget enkelte, men selv i den mindste Stationsby vil Konkurrencen altid være medbestemmende med Hensyn til, hvorledes Huslejen skal være, og desuden har man heller ikke Grund til at tro, at en enkelt Husejer, af hvem de vedkommende tilfældigvis i Øjeblikket være afhængige, skulde ville benytte sig deraf til at sætte sin Husleje op over et rimeligt Beløb. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Ræsonnement ikke er saa indlysende, som han selv synes at tro.

Jeg vil tillade mig at rette det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han tror, at han ved 3die Behandling kan fremsætte Forslag om denne Sag. Hvis den højtærede Minister vil udtale Sympati for Forslaget, og hvis han vil stille i Udsigt til 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven at fremkomme med Forslag i den Retning, som vi her foreslaa, kunde jeg være tilbøjelig til at tage Forslaget tilbage, men saafremt den højtærede Minister ikke mener at kunne stille dette i Udsigt, anser jeg det for rigtigt, at vi faa denne Sag afgjort med det